

Številka: 382-20/2009

Datum: 18. 12. 2009

Urad vlade za komuniciranje
Gregorčičeva 25
1000 Ljubljana

ZADEVA: Predlog 121: Zakon o ugotavljanju izvora premoženja ter finančna policija**ZVEZA:** dopis Urada Vlade za komuniciranje št. 2830/2009 z dne 9. 12. 2009

Spoštovani,

Pošiljamo vam odgovor na predlog v zvezi s sprejetjem zakona o ugotavljanju izvora premoženja in zakona o finančni policiji, ki je bil posredovan preko spletne strani *predlagam.vladi.si*. Menimo, da se predlog vsebinsko nanaša predvsem na področje notranjih zadev in pravosodja, na področje davkov pa le v manjšem delu. Upošteva je navedeno predlagamo, da se vprašanje odstopi v reševanje Ministrstvu za notranje zadeve in Ministrstvu za pravosodje. Dodajamo še prispevek z davčnega vidika, ki bi lahko koristil pri pripravi končnega odgovora.

Davčni organ na podlagi Zakona o davčnem postopku (v nadaljevanju: ZDavP-2) za namene obdavčenja ugotavlja velikost premoženja fizične osebe z institutom prijave premoženja. Prijava premoženja je namenjena oceni davčne osnove za davke od dohodkov fizičnih oseb.

Tako so določila ZDavP-2, ki se nanašajo na prijavo premoženja, povezana z odmero davka v primerih, ko ima davčni organ pravico ugotoviti davčno osnovo fizične osebe s cenitvijo.

V skladu z 69. členom ZDavP-2 sme davčni organ v določenih primerih, ki jih določa 68. člen ZDavP-2 pozvati posameznega davčnega zavezanca – fizično osebo, da predloži davčnemu organu podatke o svojem premoženju ali delih premoženja. Ti primeri so naslednji:

- zavezanec za davek ne vloži davčne napovedi ali ne predloži obračuna davka davčnemu organu ali ju vloži oziroma predloži brez podatkov, potrebnih za ugotovitev davčne obveznosti;
- fizična oseba ne napove dohodkov;
- davčni organ ugotovi, da temelji davčna napoved oziroma obračun davka na neresničnih ali nepravilnih podatkih;
- davčni organ ugotovi, da napovedani prihodki oziroma prihodki, izkazani v obračunu davka, niso sorazmerni napovedanim odhodkom oziroma odhodkom, izkazanim v davčnem obračunu, razen če davčni zavezanec navede upravičene razloge;
- zavezanec za davek na zahtevo davčnega organa ne predloži poslovnih knjig in evidenc, ki jih je dolžan voditi, ali so knjige in evidence vsebinsko napačne ali če kažejo take bistvene formalne pomanjkljivosti, ki upravičujejo dvom o njihovi vsebinski pravilnosti;
- delodajalec ne predloži podatkov o davčnem odtegljaju od dohodkov iz zaposlitve.
- če davčni organ ugotovi, da davčni zavezanec – fizična oseba razpolaga s sredstvi za privatno potrošnjo, vključno s premoženjem, ki precej presegajo dohodke, ki jih je davčni zavezanec napovedal, ali če je davčni organ na drugačen način seznanjen s podatki o sredstvih, s katerimi razpolaga davčni zavezanec – fizična oseba, oziroma s trošenjem davčnega zavezanca – fizične osebe ali s podatki o pridobljenem premoženju davčnega zavezanca – fizične osebe, se davek odmeri od ugotovljene razlike med vrednostjo premoženja, sredstev oziroma porabo sredstev in dohodki, ki so bili obdavčeni, oziroma dohodki, od katerih se davki ne plačajo.

Postopek za odmero davka po tem odstavku se lahko uvede za eno ali več koledarskih let v obdobju zadnjih let pred letom, v katerem je bil ta postopek uveden

Glede navedbe, da ima trenutno možnost ugotavljanja izvora premoženja DURS, ki pa tega ne dela ampak se prav trudi, da ne bi nobenega preverjali glede izvora premoženja, pojasnjujemo, da DURS od leta 2006 izvaja postopke, s katerimi ugotavlja velikost premoženja fizične osebe za namene obdavčenja.

Davčni organ je v skladu z določili Zakona o kazenskem postopku dolžan naznaniti kazniva dejanja, za katere se storilec preganja po uradni dolžnosti, če je o njih obveščen, ali če kako drugače zve zanje.

Ugotavljanje izvora premoženja od osamosvojitve bi bilo v nasprotju s pravnim redom, ker Ustava RS določa, da zakoni in drugi predpisi načeloma ne morejo imeti učinka za nazaj. Od ljudi je mogoče zahtevati določeno ravnanje zgolj vnaprej. Retroaktivnost oz. uporaba pravnih norm za nazaj posega v pravno varnost in le-to slabi. Zato ni primerno, da nastopijo pravne posledice za ravnanja posameznika, ki so nastala v preteklosti.

Zakonodajni program za leto 2009 je vključeval tudi zakon o finančni policiji, za pripravo katerega je bilo zadolženo Ministrstvo za finance. Ob tehtanju različnih možnosti in preučitvi tujih praks je Vlada sprejela odločitev, da se namesto finančne policije ustanovi nacionalni preiskovalni urad (v nadaljnjem besedilu: NPU), ki bo deloval znotraj Policije in bo pristojen za preiskovanje najtežjih oblik gospodarskega kriminala in korupcije ter ostalih oblik resne kriminalitete, nadaljnje aktivnosti v zvezi s tem pa je prevzelo Ministrstvo za notranje zadeve. Pravna podlaga za ustanovitev NPU bo spremenjen in dopolnjen Zakon o policiji, ki bo omogočal ustanovitev novega avtonomnega preiskovalnega urada, ki bo okrepil specializacijo organov odkrivanja na področju najtežjih oblik kriminala ter izboljšal učinkovitost pri zasegu in zavarovanju protipravne premoženjske koristi.

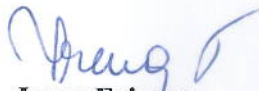
Glede morebitnih dodatnih pojasnil v zvezi z delovanjem NPU in ukrepi za povečanje učinkovitosti pri odkrivanju in odvzemu premoženjske koristi, ki je bila pridobljena s kaznivimi dejanji pa predlagamo, da jih pripravita Ministrstvo za notranje zadeve in Ministrstvo za pravosodje, ki sta pristojna za obravnavano delovno področje.

Prijazen pozdrav,

Mateja Vraničar, sekretarka
vodja sektorja

Pripravila:
Milena Krnec,
Matej Hanžel

Irena Erjavec
generalna direktorica

Vročiti:

- naslovniku
- arhiv